

ÇAM KOZALAKLARI

Yaşamak dedik, yaşamak dedik
kar üstünde sıcaklığını dolandı
rüzgâr

annem mavi önlükler dikti
bir ağaç altında büyüdü annem
durmadan menekşeler dikti
bir seher vaktinde göğe bakarak
yitirdi gözlerinin birini

Yaşamak dedik, yaşamak dedik
avuçlarımızda yanan güneşler büyüttük
giysiler giydik, bahçelere yürüdük

o büyük şehirlerin birinde
gözlerini yitirdi annem
baktığı her yerde ben
menekşeleri öğrendim
annem kareli gömlekler dikti
zaman bir kemikte kırıldığında

Yaşamak dedik, yaşamak dedik
tutuştun donuk çalılıarı ölümün
kar üstünde sıcaklığını dolandı rüzgâr
kedileri sevdik, pencerelerden baktık...

çam kozalaklarının altında
evler dikti annem
annemi bir ağaçta büyüttüm

Yaşamak dedik, yaşamak dedik de

kozalakları biliyorum
kozalakları bilmesem!

Ahmet Avcı